

Can Monclar

Sant Vicenç de Castellet

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Can Monclar. Clot del Tufau.08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
Emplaçament Al conjunt de masos del Clot del Tufau

Coordenades:

Latitud: 41.66184
Longitud: 1.83161
UTM Est (X): 402725
UTM Nord (Y): 4612891

Classificació

Número de fitxa 08262-55
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII
Any 1778
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 001A00018
Autoria de la fitxa María del Agua Cortés Elía
Data de registre de la fitxa: dg., 01/08/2004 - 02:00

Descripció

Aquesta casa ha estat molt reformada tot i conservant l'estructura original. Eren uns coberts per animals, a més de tenir tina i celler, i pertanyia a cal Xesc. D'estructura senzilla, amb planta, pis i golfes, teulada a doble vessant amb el carener perpendicular a la façana que s'obre a S-E. Està formada per tres crugies paral·leles al carener, que són de diferents èpoques. La crugia central està coberta amb volta de canó de pedra i té dos nivells diferents ja que el celler queda excavat al terra a la banda posterior de la casa, però cobert amb la mateixa volta. La crugia de la dreta deu ser de la mateixa època, però es coberta amb sostre pla. Per accedir a aquesta hi ha una porta allindada exterior amb la llinda gravada amb una creu central i la data 1778. Aquesta porta i la finestra del pis que queda sobre ella, tenen una estructura de descàrrega de la llinda formada per dues lloses planes posades en forma de V invertida.

Història

Cal Monclar es troba a un petit nucli format per vàries masies: cal General, cal Xesc, cal Monclar, cal Josepó, cal Mestre, cal Papa, cal Tinet i cal Fiter, situades al Clot del Tufau. El cultiu de la vinya i la seva comercialització va provocar un important creixement amb ampliació de la superfície conreable i la roturació de nous camps en un territori de superfície difícil que va obligar a la construcció de murs de pedra seca presents a tot el territori, i que va permetre el desenvolupament d'una pagesia rabassaire al voltant dels grans masos de la zona. El petit propietari, a més de conrear el seu petit tros de terra, era parcer d'un o més propietaris grans, ja que es veien obligats per garantir la seva subsistència. A mitjans del segle XVIII i XIX es comencen a construir la major part de les cases del Clot del Tufau i del Serrat de la Beguda. El nom li ve del mas Tufau que hi havia al Pla de Sant Llorenç. Les masies del Clot del Tufau depenen parroquialment de Castellgalí, perquè la relació amb la parròquia de Sant Vicenç era difícil al no existir un pont per travessar el Llobregat. La majoria eren cases de parcers que treballaven per cal Fiter, el mas més important, i que al 1865 comptava amb 22 parcers (AMSVC, Amillament). Cal Monclar era les quadres i pallissa de cal Xesc, a més d'albergar una tina i el celler. Fa pocs anys es va rehabilitar i convertir en una casa.

Bibliografia

AA.VV. (1977). Les masies. A El Breny, número extraordinari Festa Major de 1977.

